

?Ser pobre a l'estiu

Encetem l'estiu i entenc que ara no és el moment de parlar dels pobres. Bé, vaja, és que d'entrada la paraula pobre ja ha quedat proscriu, comencem per aquí. Els pobres i allò que en dèiem «gent necessitada» han passat a la història. Ara només hi ha persones vulnerables, recordem-ho. Els guardians de la correcció política ho han decretat així i tots els mitjans han corregut obedients a repetir-ho. Algú va dir que allò que no s'anomenava no existia i molts s'ho han cregut. No és una cosa nova. Ja fa molts anys van deixar de parlar dels «països subdesenvolupats» i tots van passar a ser «països en vies de desenvolupament». Problema resolt. Si Marx aixequés el cap es quedaria estupefacte. Tantes teories i tantes revolucions per no res: la solució era canviar les paraules, i és una solució universal que serveix per a tot. Fer ara una llista dels eufemismes que s'han inventat els nous puritans per actuar com un efecte placebo es menjaria tota aquesta columna. No cal. Rumieu i us en sortiran molts.

Torno al principi. L'estiu no és el moment de parlar de les persones que ho passen malament. Desentona. Això toca per Nadal. Llavors és quan recordem el poema de Salvat-Papasseit: «demà posats a taula oblidarem els (vulnerables)/ -i tan (vulnerables) com som-... ». O aquella campanya que centrava l'argument de *Plácido*: «Siente a un (vulnerable) en su mesa». És també el moment de fer gestos solidaris i de sensibilitzar els nens -sí, i les nenes també- recordant-los que hi ha d'altres nens i nenes que no tindran tantes joguines com ells. Són coses que van amb el Nadal, però ara no toquen. Ara tot és distès i alegre i en aquest país tothom marxa de vacances. O això ens volen fer creure. I a cada operació sortida les teles desplacen les seves càmeres als aeroports perquè la gent parli de cap on va i dels plans que té. Va ser en un d'aquells reportatges on vaig veure una noia que deia que se n'anava «a Tenerife, i després a Califòrnia». Escoltant-la vaig pensar en els que sopen dues vegades i en els que se'n van al llit en dejú. En els que la deurien veure des de les seves cases sabent que ells no podrien anar ni a la piscina. I ho vaig trobar ofensiu. Per sentir la desigualtat, l'estiu també és temporada alta.